

Warstwa prezentacji

wg. D.Alur, J.Crupi, D. Malks, Core J2EE. Wzorce projektowe.

1. Definicja warstwy prezentacji - pięciowarstwowy model logicznego rozdzielania zadań
2. Podstawowe przypadki - analiza podstawowych przypadków

Pięciowarstwowy model logicznego rozdzielania zadań (wg. D.Alur, J.Crupi, D. Malks, Core J2EE. Wzorce projektowe.)

Problem 1 – Należy przechwycić i modyfikować żądanie i odpowiedź przed i po właściwym przetwarzaniu

Uwagi:

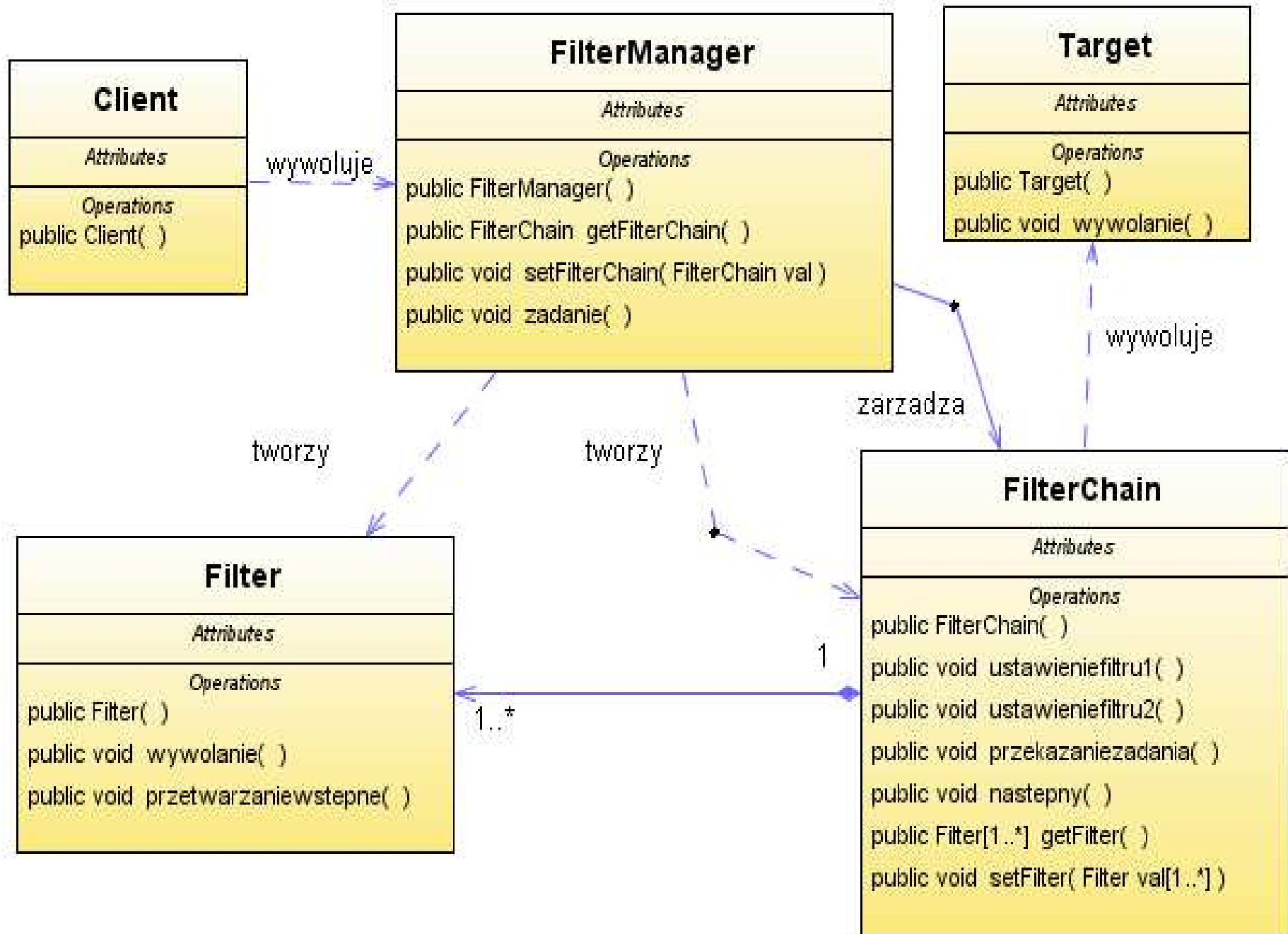
1. Czy z klientem związana jest poprawna sesja?
2. Czy ścieżka narusza jakieś ograniczenia?
3. Czy jest obsługiwany dany rodzaj przeglądarki internetowej?
4. Jakiego kodowania używa klient do wysyłania danych?
5. Czy strumień danych jest zaszyfrowany lub skompresowany?

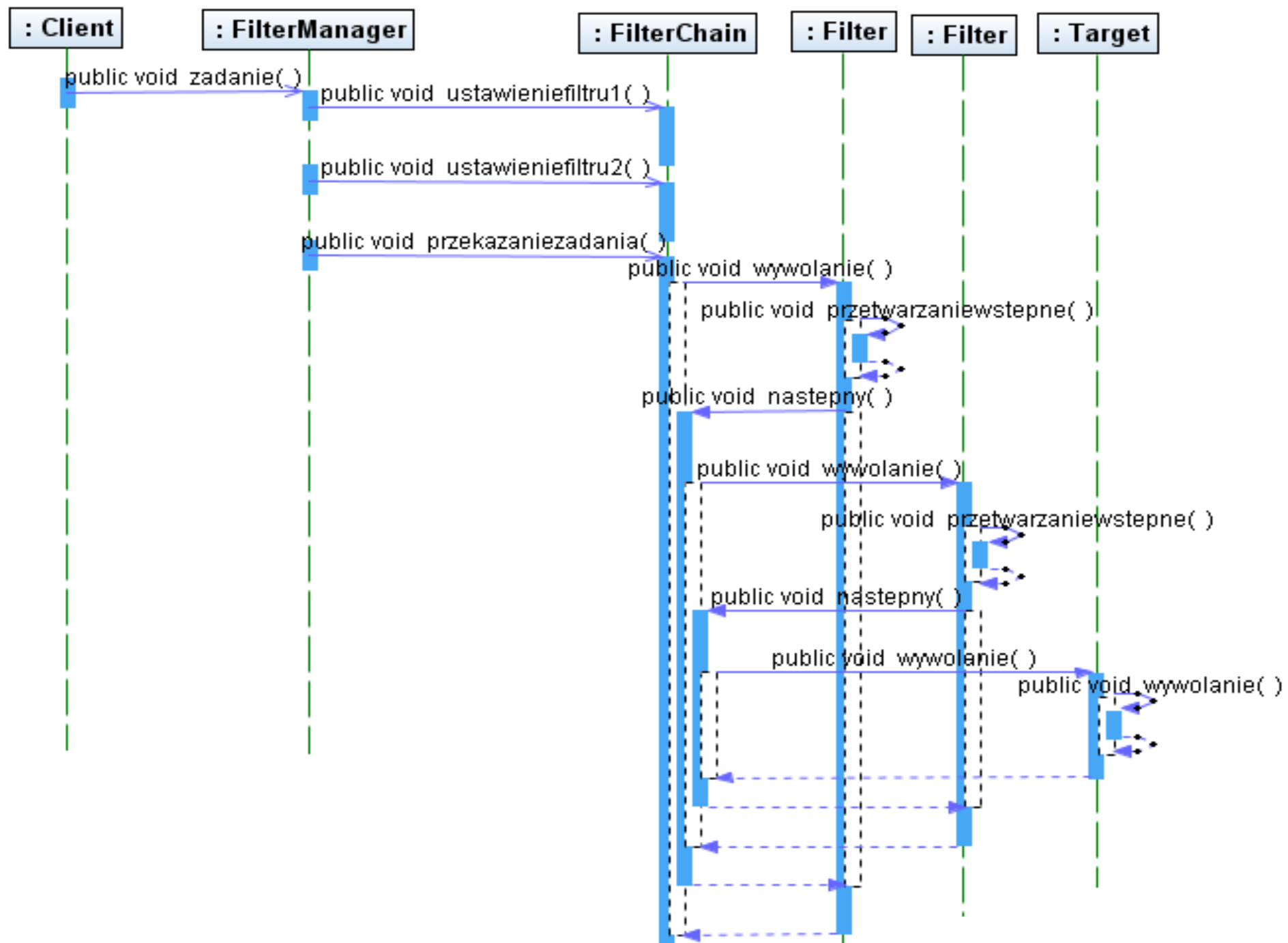
Wymagania:

1. Należy **scentralizować** i **wspólnie** przetwarzać wszystkie żądania, na przykład sprawdzenie kodowania, zapamiętywania informacji o każdym żądaniu, wprowadzenia kompresji danych dla odpowiedzi wysyłanej klientowi.
2. Nie należy mocno wiązać przetwarzania wstępnego i końcowego z głównym kodem przetwarzania żądań, aby ułatwić dodawanie i usuwanie, na przykład nowych sposobów kompresji.
3. Należy zastosować **niezależne komponenty** służące do przetwarzania wstępnego i końcowego w celu zwiększenia możliwości ich wielokrotnego wykorzystania.

Wzorzec Intercepting Filter jako filtr przetwarzania wstępnego i końcowego żądań

Jest to zarządca filtrów, który łączy powiązane filtry podstawowe w łańcuch, przekazując do nich sterowanie. Można tworzyć łańcuch dowolnych filtrów bez zmiany istniejącego kodu.

Problem 2 – Potrzebny jest scentralizowany punkt dostępowy dla obsługi żądań w warstwie prezentacji

Uwagi:

Jeśli brakuje centralizacji punktu dostępowego dla obsługi żądań – wtedy kod sterujący powtarza się w wielu miejscach (np. w widokach). Takie rozwiązanie nie jest modułowe i elastyczne i utrudnia pielęgnację kodu.

Wymagania:

1. Należy unikać powielenia logiki sterującej.
2. Należy stosować wspólną logikę dla wielu rozwiązań
3. Należy oddzielić logikę przetwarzania od widoku.
4. Należy scentralizować i kontrolować wszystkie punkty dostępu do systemu

Definicje:

Przetwarzanie żądania:

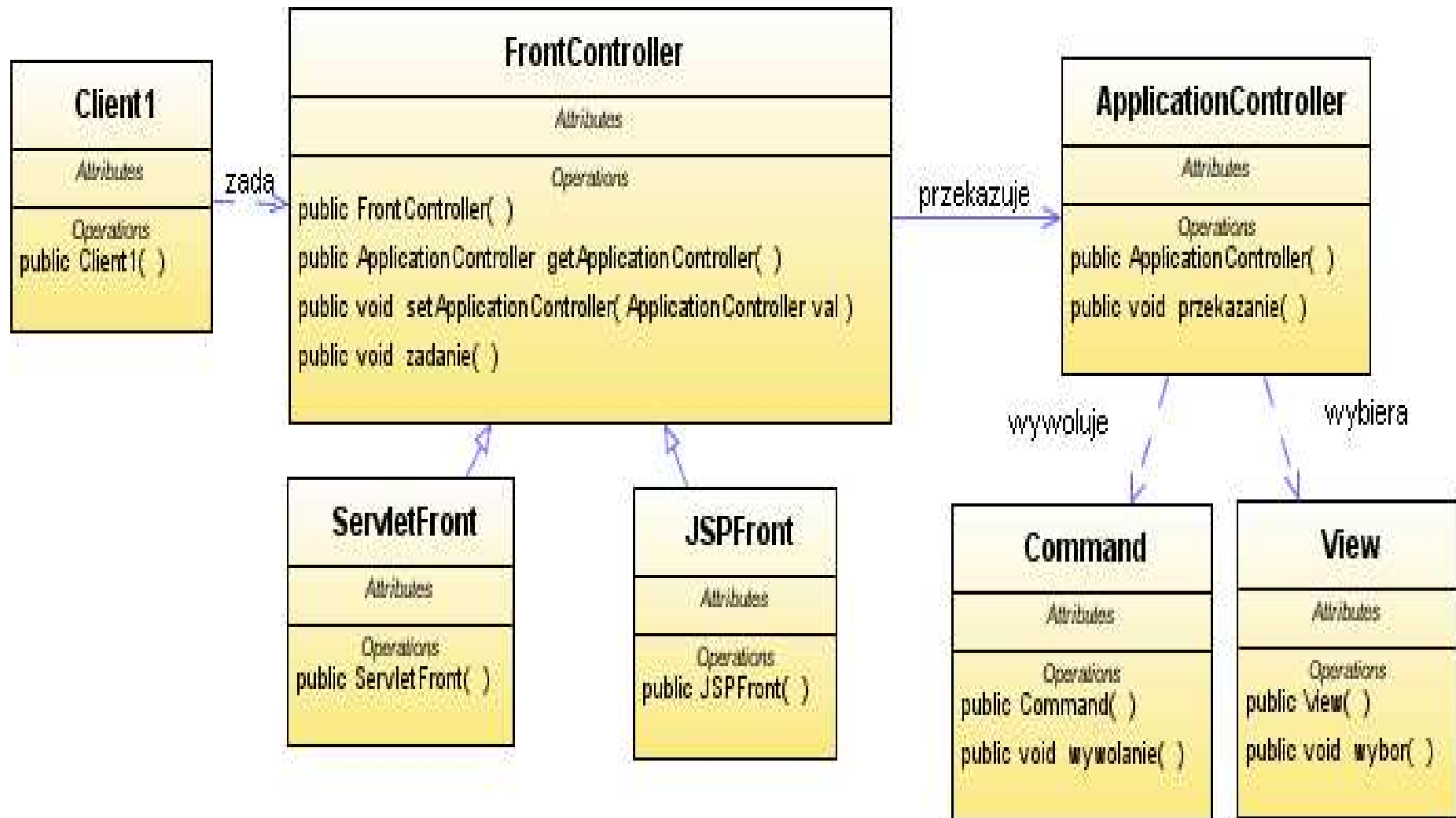
- *Obsługa żądania*
 - obsługa protokołu i operacje na kontekście
 - nawigacja i wybór ścieżki
 - przetwarzanie główne (działania na serwerze)
 - przekazanie sterowania (dispatch)
- *Przetworzenia widoku* po przekazaniu sterowania z obsługi żądania do komponentów przetwarzania widoku

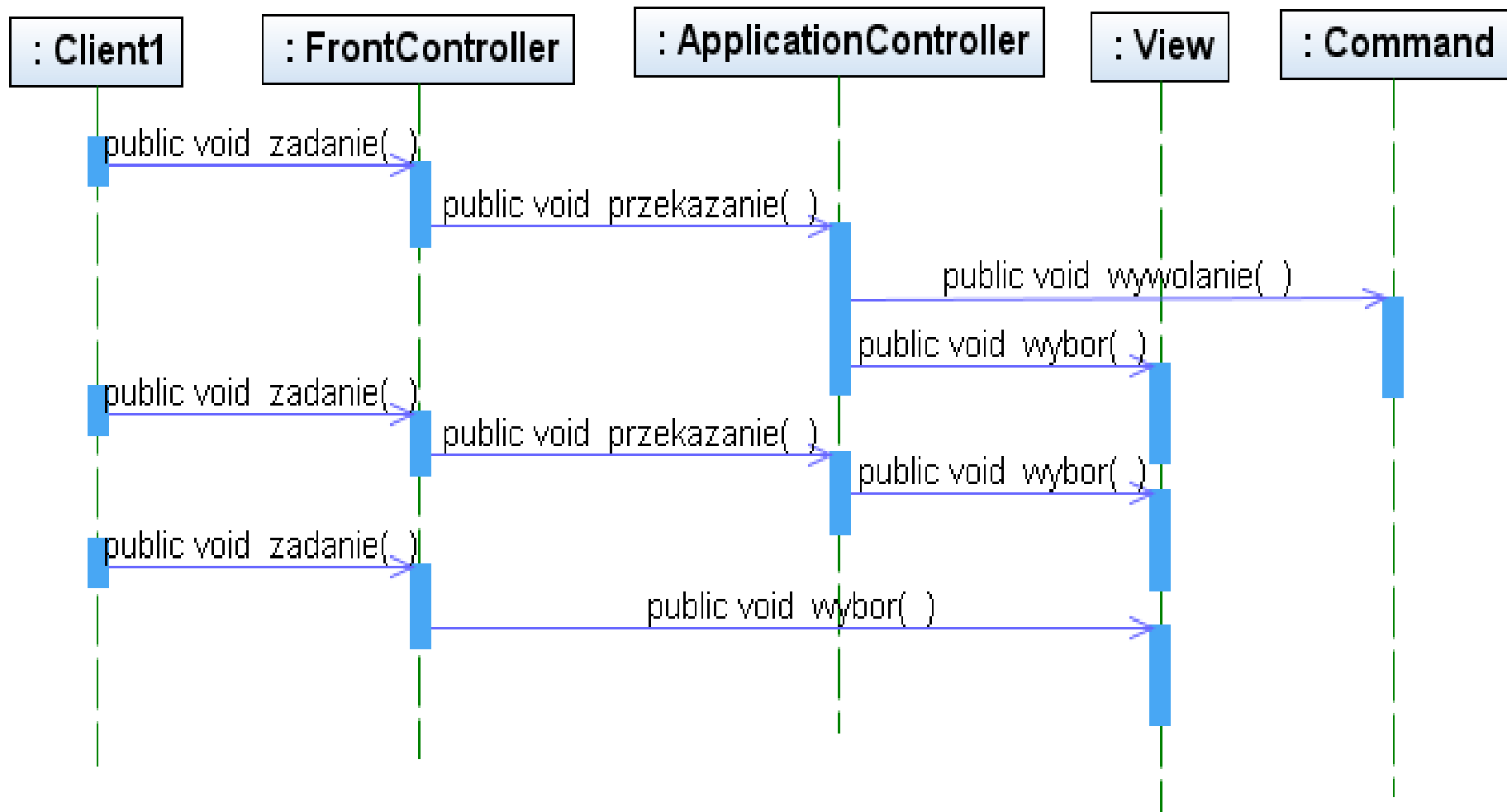
Wzorzec Front Controller, jako początkowe miejsce obsługi wszystkich żądań:

- centralizuje logikę sterującą, która w innej sytuacji byłaby z pewnością powielona w różnych miejscach,
- zajmuje się podstawowymi operacjami związanymi z obsługą żądań.

Wzorzec Application Controller jest wykorzystywany przez wzorzec Front Controller do:

- Zarządzania akcjami - dotyczy wyszukiwania odpowiednich usług i przekazywania do nich sterowania w celu obsłużenia konkretnych żądań klientów (**Command**)
- Zarządzania widokami zwracanymi klientowi (**View**)- dotyczy wyszukiwania i odwoływania się do odpowiedniego widoku. Choć zadanie to może stanowić część odpowiedzialności wzorca **Front Controller**, zastosowanie osobnej klasy jako części wzorca **Application Controller** zwiększa modułowość i możliwość wielokrotnego użycia oraz ułatwia pielęgnację kodu.

Problem 3 – Należy unikać korzystania z informacji specyficznych dla protokołu poza właściwym mu kontekstem

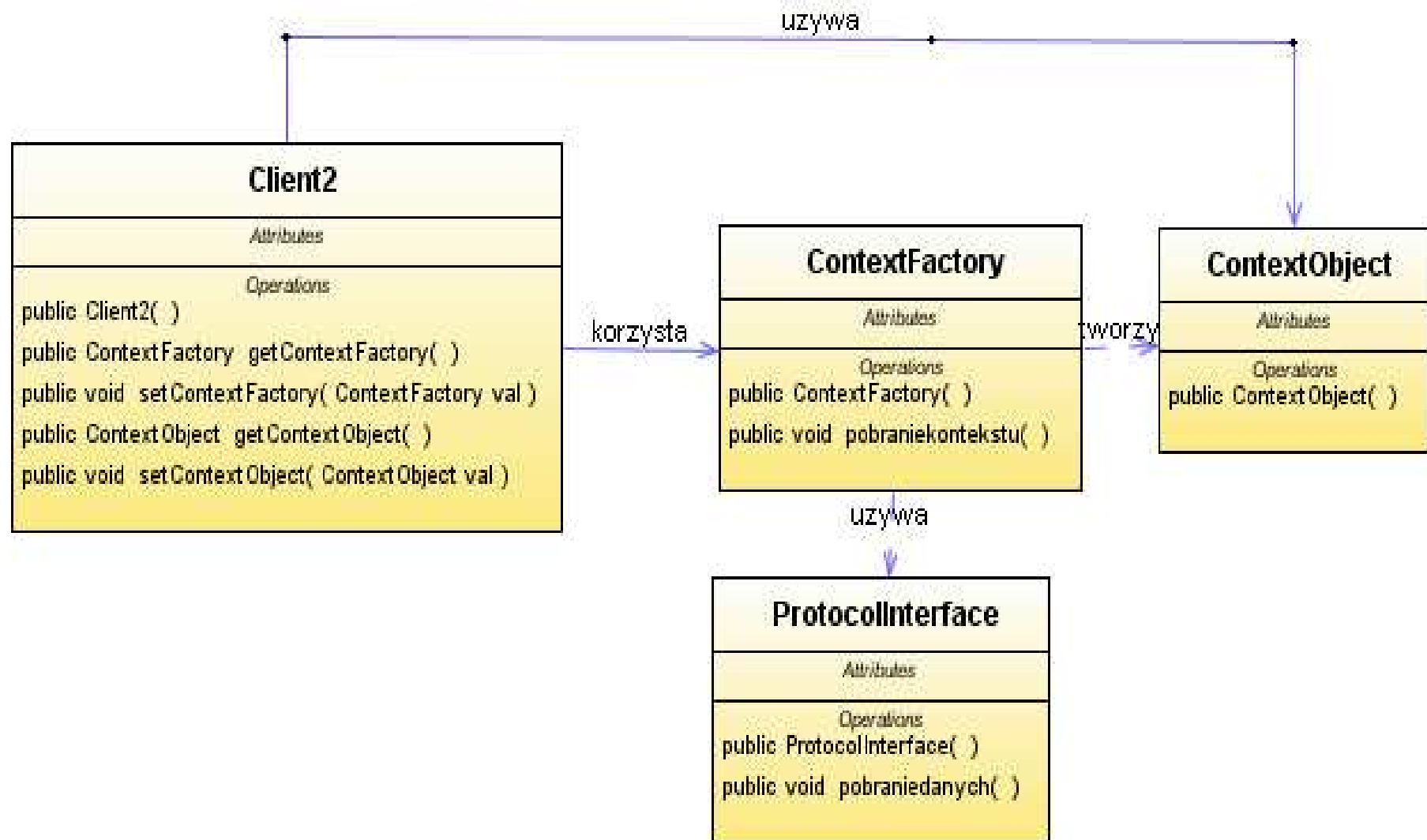
Uwagi:

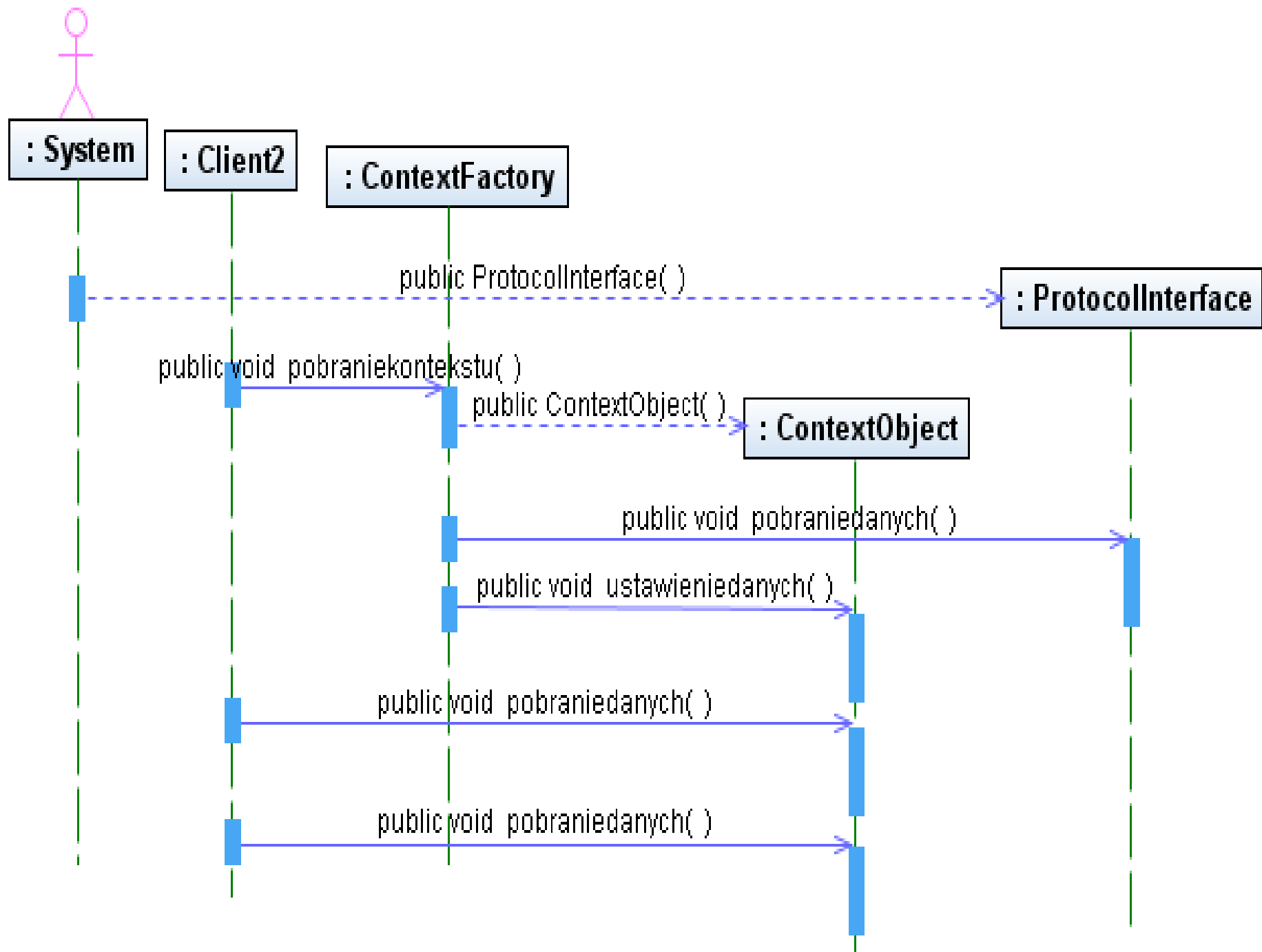
1. Aplikacja korzysta z pewnych informacji systemowych, takich jak żądania klienta, dane konfiguracyjne i dane związane z bezpieczeństwem w trakcie cyklu życia obiektów żądania i odpowiedzi. Dane te czerpie ona z odpowiedniego kontekstu.
2. Informacje nie należące do kontekstu komponentu nie powinny być mu udostępniane, ponieważ zmniejsza się jego użyteczność i elastyczność.

Wymagania:

1. Komponenty i usługi wymagają dostępu do informacji systemowych.
2. Należy oddzielić komponenty aplikacji i usługi od szczegółów protokołu.
3. W danym kontekście należy ujawnić tylko potrzebne elementy interfejsu.

Wzorzec Context Object umożliwia hermetyzację stanu w sposób niezależny od protokołu i udostępnia go kolejnym elementom aplikacji.

Problem 4 – należy scentralizować i uzyskać modułową strukturę zarządzania akcjami aplikacji i widokami

Uwagi:

1. Wewnątrz warstwy prezentacji po otrzymaniu żądania podejmuje się dwie decyzje:
 - Otrzymane żądanie musi zostać przekazane do przetworzenia przez odpowiednią akcję realizującą żadaną usługę – jest to zarządzanie akcjami
 - Lokalizowany i wykorzystywany jest odpowiedni widok – jest to zarządzanie widokami
2. Zarządzanie akcjami i widokami można zawrzeć w różnych częściach aplikacji. Umieszczenie tego zachowania w implementacji **Front Controller** centralizuje tę funkcjonalność, jednak wraz z rozwojem aplikacji warto zastosować osobną grupę klas zwiększając modułowość, rozszerzalność i elastyczność rozwiązania.

Wymagania:

1. Należy wielokrotnie korzystać z kodu zarządzania akcjami aplikacji i widokami
2. Należy poprawić rozszerzalność obsługi żądań, na przykład przez możliwość stopniowego dodawania implementacji kolejnych przypadków użycia.
3. Należy zwiększyć modułowość kodu, by ułatwić rozszerzanie funkcjonalności aplikacji i ułatwić testowanie kodu obsługi poszczególnych żądań niezależnie od środowiska udostępnianego przez kontener web, czy serwer aplikacji.

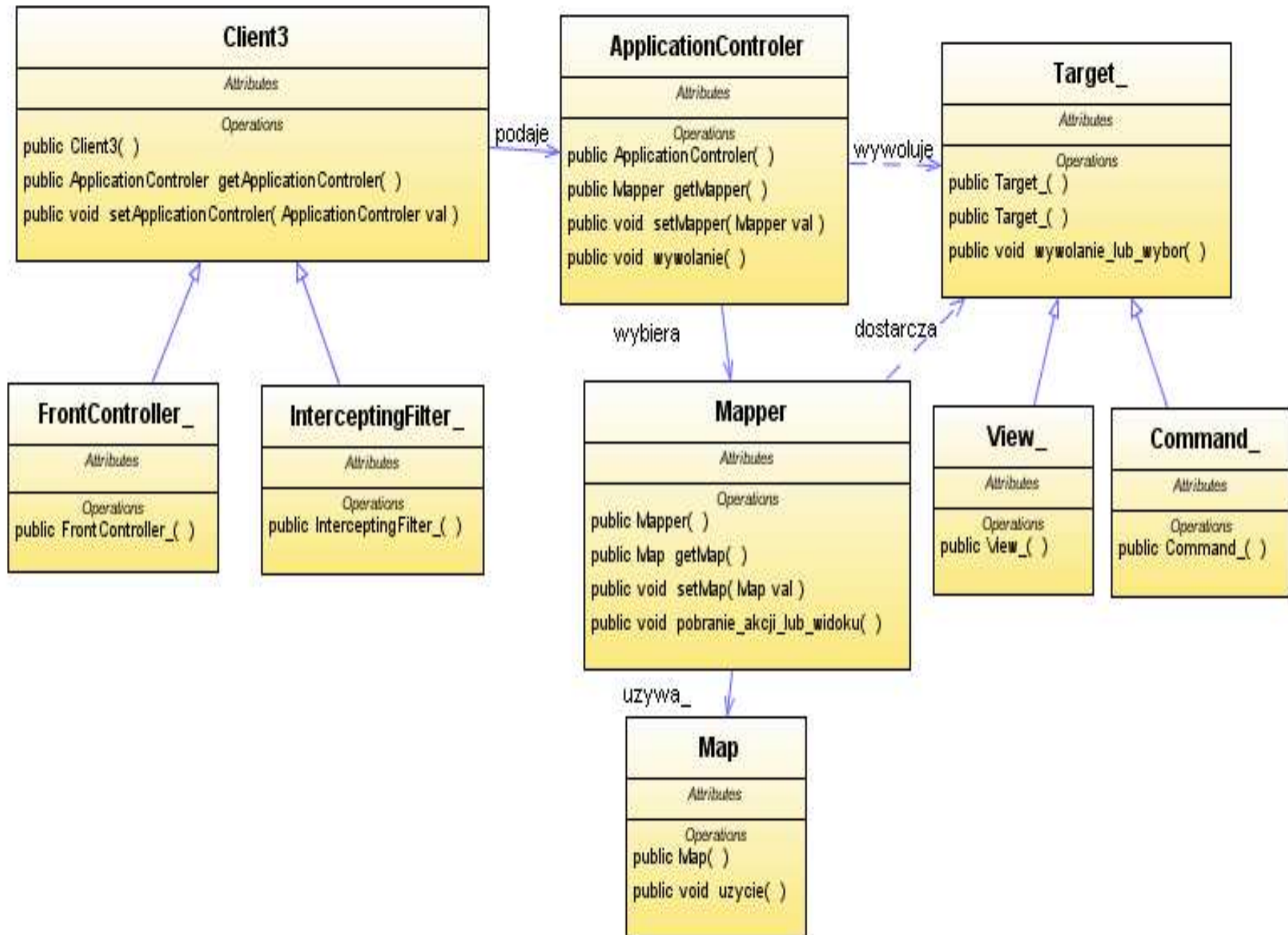
Wzorzec Application Controller – centralizuje pobierania i wywoływania komponentów przetwarzania żądań, na przykład poleceń i widoków.

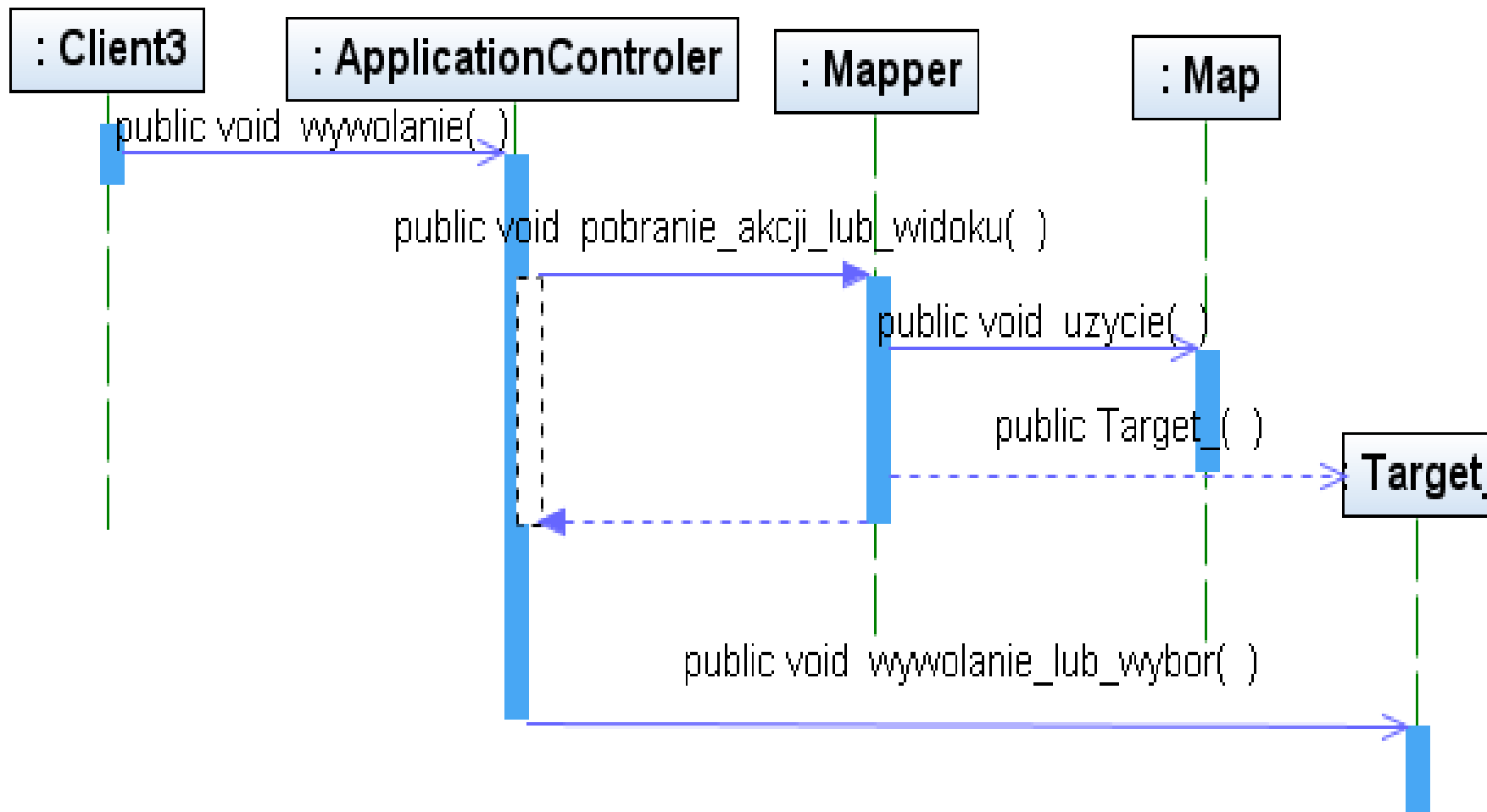
Podstawowe aspekty obsługi żądań, na przykład walidacja, obsługa błędów, autoryzacja i kontrola dostępu mogą zostać w łatwy sposób dołączone do tak stworzonego mechanizmu obsługi żądań klientów.

Mapper – używa obiektu Map do odwzorowania żądań na odpowiednie akcje i widoki. Obiekt Mapper działa jak fabryka.

Map – przechowuje referencje do uchwytów reprezentujących docelowe akcje lub widoki. Mapa może być klasą lub rejestrem.

Target – zasób związany z obsługą konkretnego żądania, który może być poleceniem, widokiem lub arkuszem stylów

Problem 5 – Należy oddzielić widok od logiki związanej z jego przetwarzaniem

Uwagi:

1. Mieszanie logiki sterującej, dostępu do danych i formatowania wewnątrz komponentów widoku prowadzi do problemów z modułowością, ponownym wykorzystaniem komponentów, pielęgnacją i separacją ról programistów. Jest to łamanie zasad projektowania, mówiące o oddzieleniu modelu od widoku i logiki sterującej.
2. Wzorzec **Front Controller** oddziela logikę sterującą, ale nadal istotnym problemem jest oddzielenie modelu i komponentów związanych z widokiem.
3. Szeroko pojęte przetwarzanie żądania wiąże się z dwoma rodzajami zadań: obsługą żądania i przetwarzaniem widoku. Przetwarzanie widoku można podzielić na dwa etapy niezależne, wykorzystujące różną logikę:
 - **przygotowania widoku:** obsługa żądań, zarządzanie akcjami i widokami (przekształcanie żądania na konkretną akcję aplikacji; akcja wywołana powoduje wybór odpowiedniego widoku; następnie żądanie jest przekazywane do wybranego widoku),
 - **tworzenia widoku:** widok pobiera odpowiednią zawartość modelu, używając obiektów pomocniczych do uzyskania danych (np. z **Transfer Object**) i ich przekształcenia na odpowiednią postać dla klienta.

Wymagania:

1. Należy korzystać z widoków wykorzystujących szablony, na przykład stron JSP.
2. Należy unikać osadzania logiki aplikacji wewnątrz widoków.
3. Należy oddzielić logikę aplikacji od widoku, aby jasno ustalić granice prac programistów i projektantów stron.

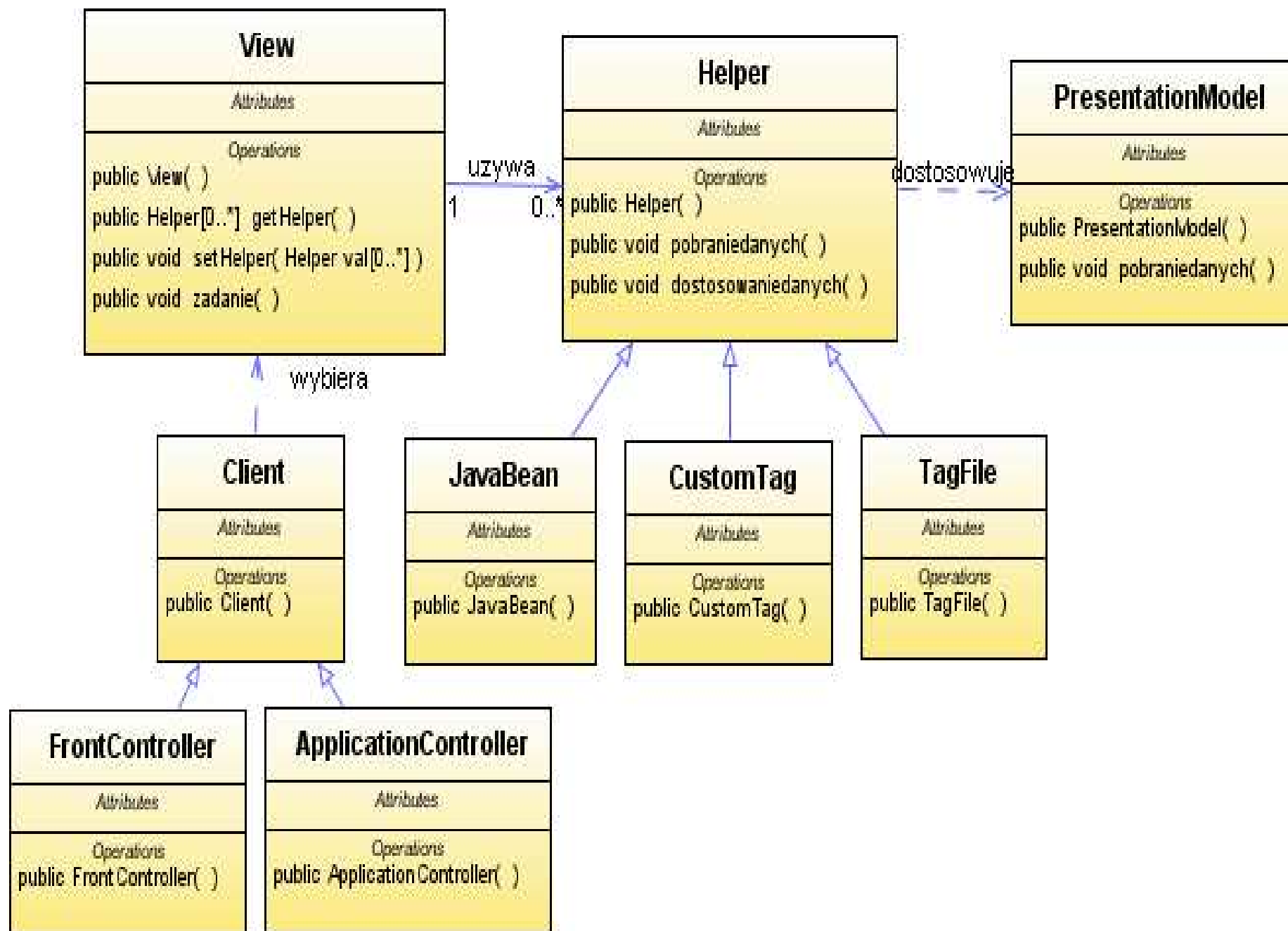
Wzorzec **View Helper**

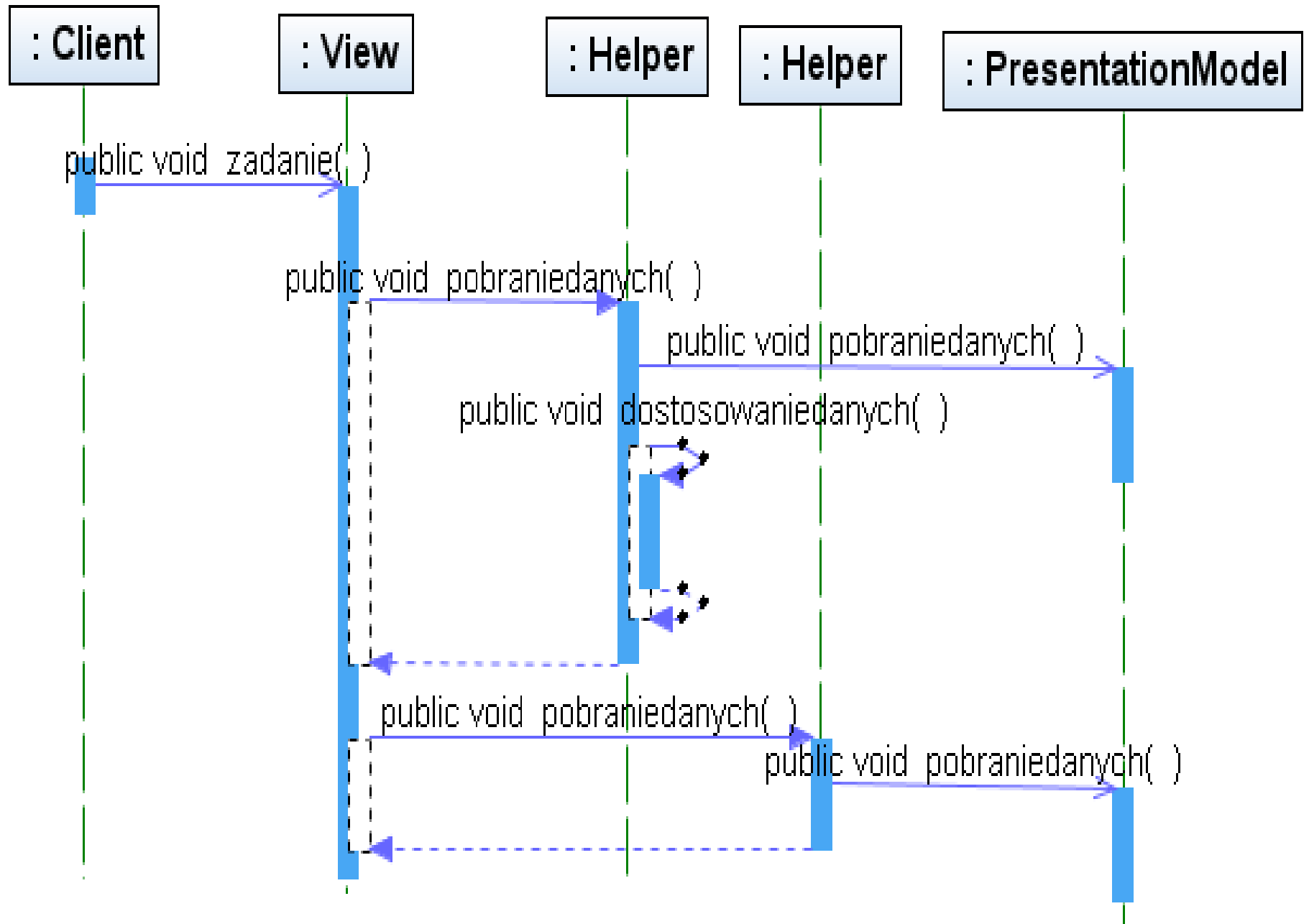
Kod formatujący umieszcza się w widokach, a **logikę przetwarzania** w obiektach pomocniczych.

Widok kieruje przetwarzanie do klas pomocniczych, zaimplementowanych jako zwykłe obiekty Javy (JavaBean), własne znaczniki (CustomTag) lub pliki znaczników (TagFile). Obiekty pomocnicze służą jako pośrednicy między widokiem a modelem, zajmują się przygotowaniem danych do wyświetlenia, na przykład generowania tabel HTML

Inny cel stosowania wzorca:

- Logika biznesowa zostaje zazwyczaj umieszczona w obiekcie modelu, na przykład **TransferObject** lub **BusinessObject**
- Kod dostępu do danych jest umieszczany w obiektach **DAO** zgodnie z wzorcem **Data Access Objects**
- Logika sterująca jest umieszczana we wzorcu **Front Controller** i rozdzielana na odpowiednie polecenia i obiekty pomocnicze
- **PresentationModel** – przechowuje dane otrzymane od usług biznesowych, na podstawie których zostanie wygenerowany widok
- **FrontController** – zajmuje się wstępną obsługą żądania
- **ApplicationController** – wykorzystany do prostego zarządzania widokami, bez zarządzania akcjami aplikacji.
- **View** – zawiera informacje przekazywane klientowi

Problem 6 – Należy budować widok z modułowych, jednostkowych części składowych, które po połączeniu tworzą złożoną stronę. Poszczególnymi fragmentami zarządzamy niezależnie od siebie.

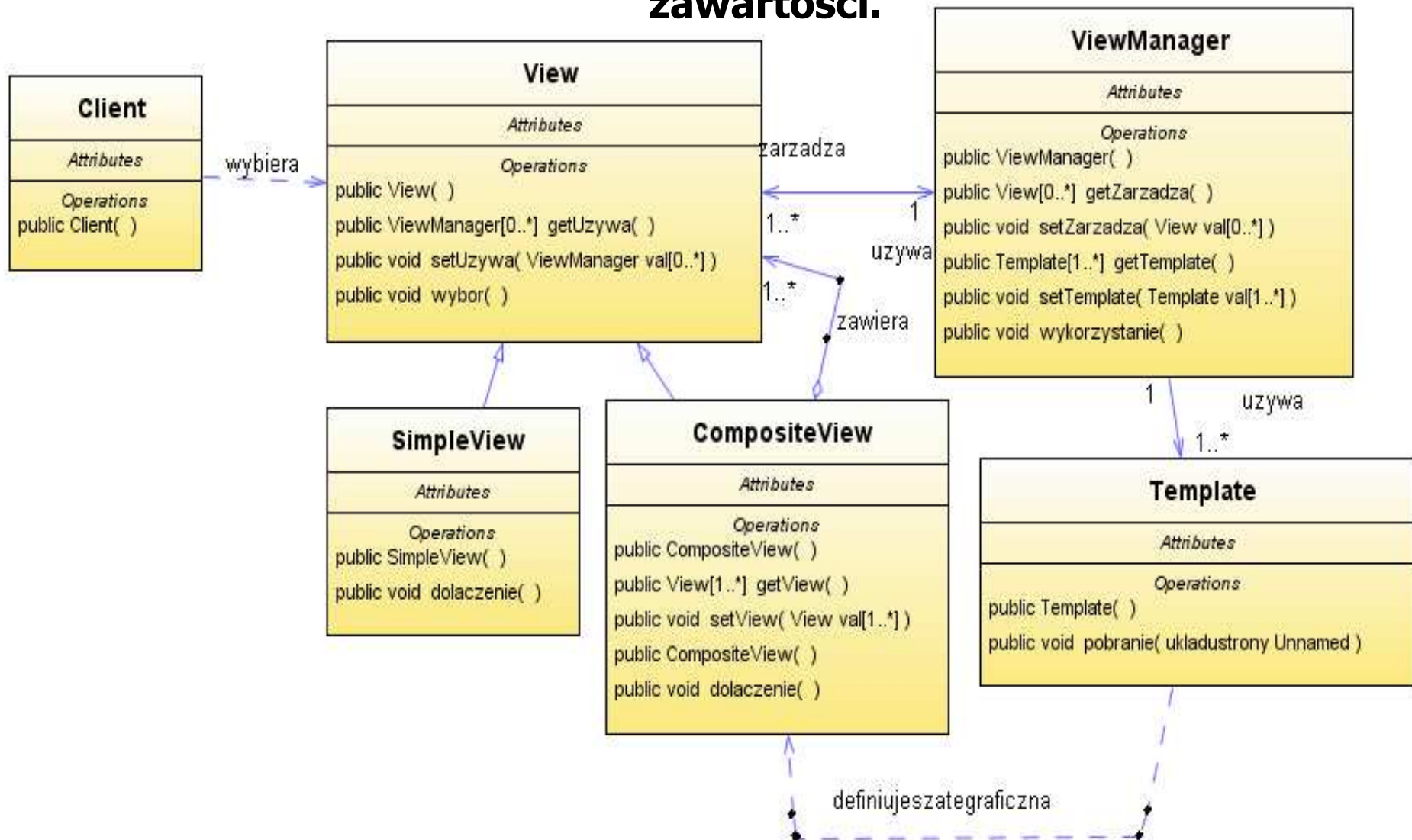
Uwagi:

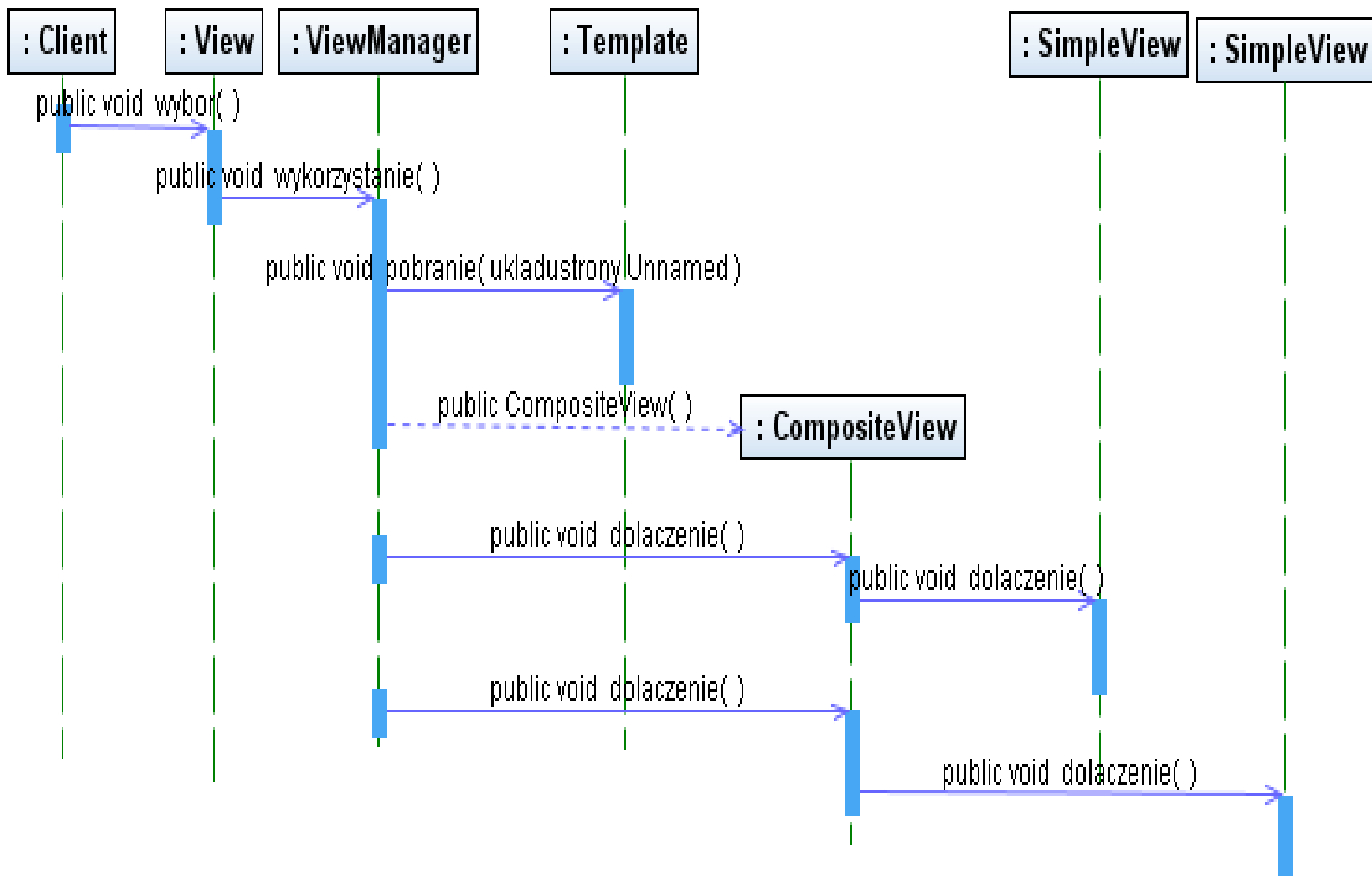
1. Należy unikać powielania kodu w widokach, ponieważ utrudnia to możliwość ponownego wykorzystania i pogarsza modularność oprogramowania

Wymagania:

1. Potrzebne są wspólne podwidoki, na przykład nagłówek, stopek i tabel używanych w wielu widokach. Elementy składowe mogą pojawić się w różnych miejscach dowolnej ze stron.
2. Zawartość znajduje się w podwidokach, które mogą ulegać częstym zmianom lub być udostępniane tylko niektórym użytkownikom, czyli pojawia się problem sterowania dostępem za pomocą ról.
3. Należy unikać bezpośrednio powielania i umieszczania podwidoków w wielu widokach, ponieważ utrudnia to znacznie zmiany w układzie stron.

Wzorzec Composite View – składa się z wielu elementarnych podwidoków. Każdy z podwidoków ogólnego szablonu (Template) może zostać dołączany dynamicznie, a układ strony wynikowej jest konfigurowany niezależnie od zawartości.

Problem 7– Widok zajmuje się obsługą żądania i generuje odpowiedź wykonując niewielką ilość przetwarzania biznesowego

Uwagi:

W pewnych przypadkach przed utworzeniem widoku nie jest konieczne żadne przetwarzanie lub jest go niewiele. Najczęściej są to sytuacje, w których widok jest statyczny lub też jest generowany z istniejącego już modelu prezentacyjnego. Widok w ograniczonym stopniu korzysta z usług biznesowych i dostępu do danych

Wymagania:

1. Widoki są statyczne
2. Widoki są generowane z istniejącego modelu prezentacyjnego
3. Widoki są niezależne od wywołań usług biznesowych
4. Przetwarzania biznesowego jest niewiele

Wzorzec Dispatcher View – widoki stanowią początkowy punkt obsługi żądań. Niewielka ilość wymaganego przetwarzania biznesowego jest wykonywana przez widok.

Dwa zastosowania:

- 1) odpowiedź jest w pełni statyczna – na przykład jest to zwykła strona HTML
- 2) odpowiedź jest dynamiczna, ale jest w pełni generowana z istniejącego już modelu prezentacyjnego

Elementy wzorca

- **FrontController** – zajmuje się wstępną obsługą żądania
- **ApplicationController** – wykorzystany do prostego zarządzania widokami, bez zarządzania akcjami aplikacji.
- **View** – informacje przekazywane klientowi
- **BusinessHelper, ViewHelper** – pomocnicy wykonujący przetwarzanie żądań związanych z widokami lub kontrolerem.
- **PresentationModel** – przechowuje dane otrzymane od usług biznesowych, na podstawie których zostanie wygenerowany widok
- **BusinessService** – ukrywa szczegóły związane z usługą biznesową. Dostęp do zdalnych usług biznesowych wykonywany jest przez obiekty typu **BusinessDelegate**

